

Плевенски Извѣстия

„Свѣтлината е най-голямата носителка на прогреса, тамъ гдѣто тя владѣе, мрака нѣмеей“.

ВѢСТНИКЪ ЗА ПОЛИТИКА, ТЪРГОВИЯ, ЗЕМЛЕДѢЛИЕ И ИНДУСТРИЯ

Народно-Либераленъ органъ.

Тамъ гдѣто оралата сѣ свѣтливѣе, тамъ ржидивѣе и народа и царя сѣ щастливи“.

В. „Плевенски Извѣстия“ излиза за сега на 10 дена единъ пѣтъ (3 пѣти въ мѣсеца). Абонаментъ за година 4 лева, половинъ година 2 лева. За сгради до редакционния му комитетъ, а пари, обявления и др. до администрацията му, която се помѣщава въ печатницата „Надѣжда“ на Карабелевъ, Караивановъ & Игнатевъ, улица „Александровска“ № 649. Необикновени ржидивѣе не се повржидивѣе. Не платени писма не се приематъ. За публикуванieto на разни обявления се плаща по споразумение, а за приставкитъ обявления по 2 ст. на дума за еднократно публикуване, а за двукратно по 3 ст. на четвърта страница.

— Единъ брой 10 стотинки. —

Урежда Редакционенъ комитетъ.

— Единъ брой 10 стотинки. —

Прѣзъ тая седмица администратора ни г. Ал. Г. Златевъ ще излизе по събиране абонамента на вѣстника ни. Умоляваме почитаемитъ си абонати да бждатъ тѣй любезни и му сѣ издѣлжитъ, понеже единственната материална поддржка на вѣстника ни е отъ абонамента. При това умоляваме и вѣстникашнитъ си абонати да побрзатъ съ вписането на скромната ни абонаментна стойностъ, защото редакционния ни комитетъ е твърдо ршѣнъ, щото тѣй отъ г. абонатитъ ни, които не внесѣтъ абонамента си най-късно до излизанieto на 20 брой, да сирѣ по нататъшното и саращанieto на вѣстника.

Възползувани отъ случая, съобщаваме, за знание че редакционния комитетъ е взелъ всички сериозни грижи за добротото списване и редовно излизанieto на вѣстника ни за въ бждѣще.

Тѣзи отъ г. г. абонатитъ ни, които сѣ го получавали до сега и не желаятъ да го получаватъ за въ бждѣще, да заявятъ за това на администратора ни, като си уравниятъ сметката за полученитъ до сега отъ тѣхъ броеве или итъкъ му и поврнатъ обратно.

Врвѣме че почитаемитъ ни г. г. абонати ще ни се претекатъ ни помощъ съ вписанieto на абонамента си и ще ни укораятъ въ борбата ни съ мрака и невежеството.

Отъ редакц. комитетъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

Продавамъ дюкяна си въ VIII кв. „Александрова улица“ № 3475, съ дворъ 1224 м² метра.

Желающитъ да се отнесѣтъ до менъ за споразумение.

1—2 ЦАНКО ИОЧОВЪ.

ИЗВѢСТІЕ.

Извѣстѣява се за знание на всички г. г. желающитъ да се запишатъ за членове, по който клонъ желаятъ на I-то Взаимно Спонагателно Др-во „ПОДЪРЖКА“ въ гр. София, а така сѣщо и на всички до сегашни членове, че за въ бждѣще агенцията на сж-

щото др-во въ градътъ ни, ще се помѣщава въ печатницата „Надѣжда“ на Карабелевъ, Караивановъ & Игнатиевъ, улица „Александровска“ № 649 (до Александровската аптека на г. Францъ Хорачекъ).

1—3

ПРИЕМАТЪ СЕ за изработване на поржчки за портрети съ маслени бои, тоширани и разни фирми; всички изработени въ разни голѣмини, споредъ желание. Ще се изработватъ съ гарантирана солидностъ, модерна художественностъ и най-умѣрени цѣни.

Нуждающитъ се, молимъ да се отнесѣтъ за споразумение въ администрацията на в. „Плевен. Извѣстия“.

1—10

ОБЯВЛЕНИЕ

Разсадника за гладки украсени и облагородени американски лозови прѣчки на Анастасъ Я. Бичкиджиевъ въ гр. Ловечъ.

Обявѣвамъ на интересующитъ се лозари, че открихъ публична подписка за поржчки на облагородени американ. лозови прѣчки отъ слѣдующитъ сортове, а именно:

- 1-ви Рупестрисъ Монтискола
- 2-ри Рипария Х. Рупестрисъ № 3309
- 3-ти Рипария Х. Рупестрисъ № 3306
- 4-ти Рипария Х. Рупестрисъ № 10114
- 5-ти Рипария Порталисъ.

Всички облагородени и сортировани съ нашески грозда, цѣни най-ефтини по споразумение. Прѣчкигъ ми сѣ въ небивало до сега отличие по спойка и лѣтострасти, а дебелѣ отъ 8 м. м. до 2 1/2 с. м. въ диаметръ, а лѣтострастъ до 1 1/2 метръ. Които г-да желаятъ да направятъ поржчка нека обиколѣтъ разсадницитъ ми сами или чрѣзъ приятели, които се намиратъ на 6 мѣста а именно:

- 1-я разсадникъ на 1 кил. отъ града на югъ (Кулуклийскага воденица или малка вѣрбовка).
- 2-рия и 3-тия на 2 1/2 кил. отъ града на изтокъ мѣстността „тележени“ подъ тухларницитъ).
- 4-тия и 5-тия на 1 1/2 кил. отъ града на изтокъ на р. Осъмъ между брашнарята фабрика и

„Кюше дермене“ 6-тия на 5 кил. отъ града на западъ въ мѣстността „биволица“. Скобелевско помѣстие, които ще се увѣрятъ нагледно.

гр. Ловечъ, 23 юлий 1904 г.

СЪ ПОЧИТАНИЕ:

Лозаръ-Пиниеристъ:

А. Я. Бичкиджиевъ

ЯВНА БЛАГОДАРНОСТЪ

Подписанитъ Плевенски граждани публично изказваме благодарностъ си къмъ Анастасъ Я. Бичкиджиевъ пиниеристъ въ гр. Ловечъ за това, че той миналата есенъ 1903 г. ни продаде съ най-ефтини цѣни облагородени американски лози на насъ подписанитъ, и ни гарантираше за подложкитъ, а особено сортировката на нашескитъ грозда. Слѣдъ като ги насадихме на риголванитъ отъ насъ постоянни мѣста и въ резултатъ се изловиха само на 0/0 сѣ еднократно отличенъ лѣто растъ при такава извънредна еуша и сега нагледно се констатира отъ покаранитъ лѣтострасти и дѣйствително измѣзоха за каквито ни ги е продадъ.

Горѣщо прѣпорѣчваме на г-да интересующитъ се лозари, желающитъ да иматъ здрави и хубави лози да си купятъ гарантирани облагородени американски прѣчки съ нашески грозда отъ Анастасъ Я. Бичкиджиевъ пиниеристъ въ гр. Ловечъ.

Съ почитание:

Лачо П. Лачовъ, С. Поповъ, Тодоръ П. Кузмановъ, Пажо Дановъ, Хр. Костовъ, Кр. Христовъ, Спасъ Т. Стояновъ, Пажо Т. Романовъ, Петко С. Готовски, Иванъ П. Дермански, Маринъ Христовъ, Ангелъ Ангеловъ, Кр. Стояновъ и други.

гр. Плевенъ 20 юлий 1904 г.

2—5

гр. Плевенъ, 23/VIII 1904 г.

Тѣзи дни, споредъ както се учимъ, Министра на финанситъ г-нъ Паяковъ е заминалъ за Парижъ за сключаване на новъ заемъ отъ 100 милиона лева. Всички по главни опозиционни въ страната ни органи се вече изказаха по този заемъ, въ една и друга смисълъ, разбира се, всѣкой отъ гледна точка на своето партийно становище, и по азбукътъ когото държатъ може да се каже, че тѣ сѣ почти въ тревога, като че, чутъ ли не, сѣ сключаване на този заемъ, България ще пропадне. Обичай

е станалъ у насъ вече, особено отъ дожджанието на властъ на настоящето правителство, щото опозицията да не одобрява и да бичува каквито и да сѣ мѣроприятия, които правителството прѣдприема, ако щете и такива каквито отечественитъ интереси му диктуватъ наложително. Достойно за отбѣлѣзване въ случая е поведението на народняшката и прогрѣсивно-либералната партии. За тѣхъ всичко е въ ущърбъ на народа и държавата, щомъ като властѣта не е въ тѣхънитъ ржѣ. Прѣсени сѣ въ памѣтъта на всѣкого, мислимъ, заемитъ, който тѣй въ своето властувание сключиха при условия унижающитъ държавното ни догосоление. Туъкъ нѣма да говоримъ за заема, когото сѣха сключили сѣ монопола на тютюна, а сѣщо нѣма да говоримъ за напатнитъ германски зипи съ прокарване на които не патчлихъ бездѣнитъ си джебове, защото това за насъ е било вечера, та ако тѣй сѣ го забравили и сега се стрѣмѣтъ да се реабилитиратъ, ний доста добръ го помнимъ и едва ли бихме го забравали. Нъ ако ги запитаемъ, тѣ веднага, (безъ да имъ трѣбне и око, защото у тѣхъ пердего отдавна е спуканъ), ще ви отговорятъ, че всичко това сѣ го вършили отъ съзнание на истински патриотизмъ. И наистина не е ли патриотизмъ да оплѣнитъ държавната хазна; да сключавашъ заеми въ ущърбъ на държавний престижъ въ най-илтрчевно положение народната ни отбрана, въ врѣме на критически за отечеството ни? Всѣкому е извѣстно, че миналата година, когато събитията на Балканский полуостровъ се бѣха развили тѣй, щото войната сѣ сжѣдната намъ Османска империя бѣ вече на прага да избухне, Народно-Либералната партия, която бѣ повикана да поеме браздитъ на управленieto въ страната ни, свари армията ни въ едно най-плачевно положение. Всичкитъ складове бѣха празни нито една гравата нито единъ патронъ, а за пушки и думѣ не може да стане и ако ни бѣ постигнала нѣкоя евентуалностъ, трѣбваше да посрѣтнемъ неприятеля съ сопи. Благодарение на енергията и патриотизмътъ на настоящето Българско правителство во глава г-да Петровъ и Пегковъ, взеха се такива мѣрки, щото въ едно относително кратко врѣме се набавиха най-необходимитъ принадлежности за

бойната готовностъ на армията ни, нѣкой отъ които сѣ вече пристигнали, и други сѣ вече на пътъ и скоро ще пристигнатъ, обаче всичко това е капка въ море далече стговаряюще да бжде армията ни поставена на оная висота на каквато се намиратъ армиягъ на сжѣднитъ намъ държави съ които ний имаме да балансираме стари сътѣки.

Да тѣзи държави не спятъ. погледнете на Турция и Романия и ще се увѣрите, че прѣвъоржженieto на тѣхнитъ армии е почти свършено. Поржчки слѣдъ поржчки за новия скорострѣлни орждия каквито у насъ липсватъ, се правятъ, а кой може да откаже, че въ сегашно врѣме артилерията е която играе най-важна роля въ исхода на съврѣменнитъ войни? Примѣри за това имаме вече въ сегашната Балканска война, която се разиграва на далечинѣ, истокъ, гдѣто Японцитъ правятъ чудеса съ своята модерна артилерия. При такава обстановка на положението, прѣсѣжденieto би било за всѣко Българско правителство да стои съ скръстени ржѣ по примѣра на освободителката ни, която много скѣпо ще плати за своето нехайство прѣдъ явнитъ приготовления на Японцитъ, правени почти прѣдъ очитъ и дълги години на редъ. Врочемъ Русия е голѣма държава, която ще може да понесе това наказание, но какво би станало съ една малка България, ако единъ денъ катастрофата ни намѣри несприготвенъ?

Ето защо новгарѣме да кажемъ, че свѣщенъ дългъ се налага на правителството да вземе о врѣме нужнитъ мѣрки и безъ щадение на срѣдства, да приготви всичко що е нужно за да се постави народната ни отбрана на оная висота на каквато съврѣменнитъ воени изисквания диктуватъ. Обаче, за да се постигне това първото и най-главното условие е парата, защото никой нѣма да ни даде оржжие за чернитъ ни очи. А да се надѣваме на чужда помощъ и да твърдимъ както нашитъ умници—прогрѣсисти, че нѣмаме нужда отъ войска до когато задъ гърбътъ ни стои велика Русия, това е цѣла дивотия. Съзнавайки високий си дългъ къмъ отечеството на което е извикано да служи настоящето правителство е когото не щадя нито трудъ, нито енергия и деноншично рабоби за реорганизацията на армията ни, благодарение на която

при разрѣшаване на въпроса съ близкий истокъ, което нѣма да отиде далечъ, ний ще имаме съответствующий рѣшающъ гласъ. Прочее, намираме че 100 милионний заемъ когото правителството проектира да сключи е не само необходимъ, но, ако щете и наложителенъ.

Относително условията при които този заемъ ще бъде сключенъ, ний си запазваме правото да се изкажемъ, когато тѣ ни станатъ известни.

Обработването на рапицата.

Прѣдъ видъ, че послѣднитѣ благодатни дѣждове, които паднаха въ страната ни, създадоха нужнитѣ благоприятни условия за посѣвяването на рапицата, безъ които всеко посѣвяване на това доходно за земледѣлци, индустриално растение бѣ не възмѣжко. Не е важно да има само влага при засѣвяването ѝ, а земледѣлецъ трѣбва да знай и другитѣ работи, както по засѣвяването ѝ, а така сжщо и за по наташното и обработване, его защо ний, като искаме да бъдемъ ползвани на нашитѣ читатели — земледѣлци, съ тази си статийка ще ги запознаемъ, въ кратце на какво трѣбва да обръщатъ внимание при обработването на рапицата.

Рапицата е едно отъ тия индустриални растения, която за обработване, не отъ много далечни врѣмена, а нѣщо прѣди 10—12 години, тя се пренесе най напредъ отъ нашата сѣвѣлка Романия, която отъ начало то бѣ само по край Дуновскитѣ села, а впоследствие се распространи по цѣла България и въ добри и плодородни години не малко доходъ се внесе въ страната отъ рапица. Освѣтъ нейната доходностъ за земледѣлца тя има още и тѣзи добрини, защото нейната жътва става по рано и то тогава, когато земледѣлецъ не е занятъ много съ работа и е по свободенъ, а при това тя му доставява пари тогава, когато му сж най нуждни за да може да си прибере другитѣ посѣви, на които е настѣпила жътвата, така щото това благотворно споредъ насъ растение принася твърдѣ голѣма полза, както за земледѣлцитѣ, а така сжщо и за самата държава, а при това и двояка, затова ще кажемъ, че ще трѣбва да се обрне сериозно внимание на това растение. Сѣга е вече врѣмето за нейното посѣвяване и ний ще се ограничимъ да запознаемъ нашитѣ читатели — земледѣлци само съ работитѣ по посѣвяването и изборъ на почвата и сѣмето, а по отношение на другитѣ работи ще говоримъ тогава, когато имъ е врѣмето.

Изборъ на сѣмето: Сжще съществуватъ два вида рапица: едро-зърна и дребно-зърна. Едро-зърната рапица е по плодита, тя има по едро, по тъмно и по маслено зърно и цѣната ѝ е по висока, отколкото на дребно-зърната, нѣ за това тя е по възискателна и по чув-

ствителна къмъ студовѣтѣ и почвата. Добритѣ страни на тая рапица сж, че е по плодита и по сѣния, а лошитѣ ѝ страни сж, че е по склонна на измръзване и нейната жетва става около двѣ недѣли подиръ дребно-зърната или когато ще трѣбва да се жъне и ечмика. Прѣдъ видъ на горното добръ ще е всеки земледѣлецъ да засѣва винаги половината отъ нивитѣ си, които е приготвилъ за рапица, съ едро-зърна рапица и половина съ дребно-зърна.

Дребно-зърната рапица е по-противостояща на мразовѣтѣ и узрѣва двѣ недѣли по-рано отъ едро-зърната, тѣй щото земледѣлецъ има достатъчно врѣме да се улѣсни въ работата, а при това се здобива и съ материални срѣдства, за да се приготви за жътвата и на другитѣ си сѣидби, а така сжщо и за едро-зърната рапица, ако има посѣяна такава.

Отъ опититѣ, които сж направени до сега е знайно, че рапицата задържа своята кълняемостъ едва до три години, за ради туй всеки земледѣлецъ трѣбва да обръща сериозно внимание на сѣмето, което ще употребѣи за посѣвяването на нивата си, а особено прѣзъ тая година това обстоятелство е много важно, защото у насъ става почти 2—3 години не става рапицата и ако задържаното до сѣга сѣме е старо не струва, а ще е добръ да си доставимъ отъ друго мѣсто, прѣсно сѣме, добито прѣзъ сжщата година. За сѣме винаги се избиратъ най узрѣлитѣ и едри семена, защото отъ тѣхъ ще се получатъ по силни растения, съ по голѣми сѣмена, които съдържатъ повече масло, за това и по високо ще се цѣни отъ търговцитѣ, отъ което естествено ще слѣдва че ще има по добра полза салия земледѣлецъ, които е обработвалъ рапицата. Винаги всеки земледѣлецъ трѣбва да се стреми да приготви такава стокка, която да се цѣни по високо въ пазара. За посѣвяването на единъ декаръ земя съ рапица е потребно за сѣме отъ 1 1/2—2 килограма рапица, която за да може да се расхвърли равномерно се смѣсва съ толкова или повече пѣськъ и се сѣи, изъ рѣка, като се внимава да бъде расхвърлена еднакво по цѣлото пространство.

Почва и приготвянето ѝ. Рапицата най-добръ вирѣи и ражда повече въ почви силни, добръ наторени, съ дълбоки уцѣдни (пропоскливи) подорници въ равнини (пшенични и ячени почви). Въ плиткитѣ и лекитѣ почви често страда отъ суша, когато пѣкъ на мокритѣ съ непроноскаема подорница и въ твърдѣ тѣжкитѣ почви не трѣбва да се сѣи ни едро-зърната, ни дребно-зърната рапица.

Рапицата обикновено трѣбва да се сѣи въ добръ приготвена (угарена) и дълбоко изорана почва, за да може съ прѣвия си коренъ да проникне по дълбоко въ почвата. Въ топлинѣ страни и въ по тѣжкитѣ почви най добръ е рапицата да се сѣи на угарѣ, защото въ такъвъ случай тя дава и по добра жътва.

Сѣидба. Отъ до сега направенитѣ у насъ опити е признато, че най-згодното врѣме за зимно посѣвяване на рапицата е отъ 1 Августъ до 15 Септемврий, нѣ койко пѣтъ не трѣбва да се сѣи по късно отъ 15 Септемврий, въ противенъ случай рапицата не ще може добръ да се вкорени и ще измръзне. Сжщо и много ранното посѣвяване не е ползвно и не е за прѣпорѣчване, понеже въ такъвъ случай рапицата до настѣпването на зимата ще покара стебла и ще почне да пуца пѣпки за цѣвение, които пѣпки прѣзъ зимата ще измръзнатъ и се унищожатъ, а съ това се отслабва значително и самото стебло за на пролѣтъ.

Ще обрнемъ вниманието на земледѣлцитѣ за сега още и върху това, което трѣбва да се съблюдава отъ всеки земледѣлецъ и то е щото никога рапицата да се не засѣва нѣколко години наредъ на една и сжщанива, защото тя е отъ тия растения, които истощаватъ много повече земята отъ колкото всички други житни растения, като се има прѣдъ видъ отъ всеки земледѣлецъ то ще е добръ всеки да си образува една сѣидбо-обратна система за обработването на нивитѣ си и никога да не посѣва рапица на една и сжща нива една слѣдъ друга година. При сѣението на рапицата винаги трѣбва да се глѣда щото зърното да падне на мѣка влажна оранъ, което земледѣлецъ ще може да постигне като глѣда, че колкото изоре прѣзъ дошито трѣбва да го посѣи още сжщия денъ и никога да го не остава за утрѣшня денъ, ако иска сѣидбата му да е правилна, т. е. „сѣмето“ винаги трѣбва да падне на прѣсна оранъ и сжщеврѣменно да се завлече съ брана направено итѣ храстий или шумакъ.

Прочие земледѣлци сѣитѣ тая година повече рапица, защото условията сж благоприятни и се надѣватъ идущата пролѣтъ за добра жетва и добри приходи отъ рапицата.

Борба противъ алкохолизма.

(Продължение отъ брой 18).

Наслѣдствеността отъ алкохолизма.

Разрушителното дѣйствието на алкохола се оказва не само върху лицето което злоупотрѣблява нѣ и върху поколенията които постепенно изнемошаватъ до окончателното имъ изчезване. Наслѣдствеността въ алкохолизма е добръ изслѣдвана отъ разнитѣ автори Magnus Hus, Gremer, Zegrain, Jagnet и пр. сж еднакво съгласни по въпроса. Честитѣ поматания, прѣждевременитѣ раждания сж тѣхнитѣ послѣдствия. физическитѣ и душевни недѣзи въ дѣцата, сж обикновени, скръбни резултатъ на алкохолизма. Както винаги, цифритѣ сж най-убѣдителното доказателство за подържане на твърдението. Его и примѣри: „Една жена ражда за единадесетъ пѣти. Отъ първитѣ ѝ осемъ дѣца. тя има само едно, което

е епилептично отъ дѣтството. Бащата е билъ алкохоликъ и умрѣлъ въ лудницата delirium tremens. Оженена за втори пѣтъ за здравъ мжжъ, тази жена е имала още три дѣца живи и съвршено здрави“ (Д-ръ Punard). Наблюдения отъ този родъ изобилствуватъ и сж известни на всеѣки лѣкаръ.

Ако дѣцата на алкохолицитѣ родители избегнатъ прѣждеврѣмната смъртъ, тѣ сж осждени на туберкулоза, рахитизмъ, истерия, епилепсия и пр. Тѣзи нещастни творения на алкохолизма сж излишѣкъ за обществото и изпѣлватъ разнитѣ болници и приютѣ.

Д-ръ Demme е прослѣдилъ десетъ фамилий алкохолици въ продължение на 12 год., прѣзъ което врѣме сж имали 57 дѣца. Отъ тѣхъ 25 дѣца сж умрѣли въ ранна възраст отъ наследствена слабостъ, 6 сж идиоти, 5 физически недоразвити, 5 епилептични, 1 страда отъ болѣстѣта „Кореа“, 5 сакати и 10 т. е. 17 0/0 сж нормално развити.

Между 93 епилептични дѣца въ Rdrlepetriere, 60 сж отъ алкохолични родитеси. Една друга статистика ни учи, че отъ 300 идиоти 145 сж дѣца на алкохолици.

Arkède Barine съобщава слѣдующитѣ факти: „Единъ неоправимъ алкохоликъ ималъ 7 дѣца: първитѣ двѣ умрѣли въ ранна възраст, третото полуляло на 22 годишна възраст, четвъртото е съвршено глупаво петото е неравновѣсно, шестото е парализирано и умира въ детство“.

Друга фамилия, „Дѣдото е бѣлъ пияница, бащата неоправимъ алкохоликъ. Дванадесетъ дѣца: осемъ умрѣли въ ранна възраст отъ конвулсии. Оставатъ двѣ момчета: едното епилептично, вагабонтинъ и съ разни пороци, другото алкохоликъ и двѣ момичета; едната истерична, другата неравновѣсна и развратна“.

..... „Въ една атмосфера наситена съ спиртни пари, поставени биле за мжтение кокоши яйца, които сж дали само чудовища или болнави пилѣнца“.

Тѣзи неуспорими факти и много други, които прѣтижаваме, понеже мѣстото не ни позволява, сж достатъчни да ни убѣдятъ, въ дѣйствието на спиртниѣ питиета върху наслѣдствеността.

Въ заключение, ще ретонирамъ бѣлѣжкитѣ на Д-ръ Zegendre върху алкохолизма, които сж обявени въ болничното му отдѣление въ Парижъ.

Повечето отъ болѣститѣ лѣкувани въ болницитѣ сж причинени или усложнени отъ злоупотрѣблението на спиртниѣ питиета.

Всекиѣтѣ спиртни питиета сж опасни, ней-опаснитѣ сж тѣзи, които съдържатъ ароматични есенции.

Тѣ сж още повече вредни, когато се приематъ заранъ прѣди яденіе.

Човѣкъ става винаги алкохоликъ, даже и безъ да се е ошивалъ нѣкога, когато пие редовно разни спиртни питиета.

Алкохола е отрова, която

унищожаватъ и ѝ-необходимитѣ органи за живота: стомаха, черния дробъ, бѣбрецитѣ, кръвоноснитѣ сждове, сжрдцето и мозѣка. Алкохола раздражнява врѣменно човѣка, нѣ той го не убѣждава.

Той не съставлява никаква храна за организма, убива апетита.

Когато човѣкъ употребява често алкохолъ, или пие много вино (повече отъ единъ литръ на день) той е изложенъ на разни болѣсти, които сж винаги сериозни, често усложнени съ delirium tremens и смъртоносни.

Алкохола причинява често охтиката, като ослабва бѣлитѣ дробове.

Родителитѣ които сж злоупотрѣблявали съ спиртниѣ питиета имати обикновено дѣца съ физически или душевни недостатѣци или умиратъ въ ранна възраст отъ конвулсии.

Епиграма.

Това за онова.

Събрали ми се набрали
Разни доктори и даскали:
Единъ нисакъ по ржстѣ и характеръ,
Другъ каленъ мерзавецъ,
Трети даскалъ мазенъ
И глѣдакъ като таралежъ.
Единъ отъ тѣхъ минава:
— За главенъ редакторъ,
Другъ за коректоръ — писателъ,
А даскала: ступанинъ-издатель
И рѣшиха постановица:
Кална партия народнишка
Отъ гинята да вадятъ,
А на ново капиталъ,
Всѣхъ дѣла да създаватъ.
Отъ гдѣ ги доту овца сополива,
Още нарицѣма madame Манго.
Блѣюща ежесдневно въ
Домѣтъ на д-ръ Кукуринго!
И си кукурингу дума продума:
„Не се докторе въ това
Блато кално жвѣрѣи,
Защото и тѣй не си чистъ.
Всички партии прѣкара:
Отъ социалистѣ на радославистѣ,
Отъ каравелистѣ на цѣнковистѣ,
Че най послѣ ако бѣжа дали
Служба щѣме да станемъ и
Стамболистѣ“.
Но стамболисти ниски по
Характеръ и ржстѣ не пребиратъ,
Това нѣщо мѣсто разлюти.
Д-ръ Кукуринго и рѣши той
Да надмине, по характеръ
И нашъ Младѣна,
Македонска мазна гини
И то отъ тия:
„Ке ми даешъ пари ке се
Чинемъ Бугаринъ“.
И не пада по доло
Отъ онова, очилато
Копривиченско говѣдо,
Коего се за голѣмо се
Копрѣи и за голѣми
Работи блѣнува.
Че стара пачавра
Сж тѣ подновили
И съ дрѣзи всѣкакви
И подлиститѣ неразбрани,
Полнѣтъ постоянно и глупости
Въ нея типосватъ
И съ всекиго се заядатъ,
Безъ да се огледатъ,
Че сж гвари ниски, подли
И безъ характерни достойни
Само за расложа на
Срѣдѣ въ която се втикатъ
Отъ наша страна казваме имъ
На добръ имъ часъ и до
виждане.
Флоринго.

ХРОНИКА.

— **Сгодявка:** Добър познатий г. Дръ Савва А. Иванчевъ отъ София, се е згодилъ за г-ца Елена Ив. Стоянова отъ гр. Русе. Нашитъ поздравления и благопожелания къмъ сгоденитъ.

— **По селско-общинскитъ избори.** На 15-й того, както на всъкаде въ България така и у насъ въ Плъвенска околия, се произвѣдоха избори за селско-общинскитъ съвѣтници. До колкото свѣденията ни се простиратъ, на всъкаде, почти, съ много малки изключения, спечелили наши приятели—привърженици на Народно-Либералната партия. На вредъ изборитъ сж ставали мирно и тихо и при небивала до сега свобода, Това показва, че Народно-Либералната партия е вече възможала и че съ достоинство държи браздитъ на управлението въ страната ни. Нека противникитъ на днешното правителство, сами отъ себе си се засрамятъ ако иматъ още канка съвѣсть, отъ обвиненията които прѣди дена на избора спиха по адресъ на правителството. Нека знаятъ че Народно-Либералната партия никога не е служила съ насилия по изборитъ, нито че си служи нѣжко и че тя е единствената партия въ страната ни, която печели избори и при най-големата свобода, защото единственото ѝ сръжие е свободно изразената народна воля.

— **Телефони съобщения.** Споредъ нѣкой Софийски вѣстници, главната дирекция на пощитъ и телеграфитъ е рѣшила да построи между Свищовъ и София телефонно съобщение, за която цѣль, споредъ казванята на тия вѣстници, започнало да се поставятъ стълбовете за жицитъ. Да се съединятъ почти всички градове съ телефонни съобщения въ страната ни, не е злѣ, обаче главната дирекция, не прави добръ, когато игнорира въ случая градътъ ни, който и сега за сега е много по добъръ търговски центъръ и съ много по добро и свѣтло бъдаще а ѝ съгражданиитъ на поискаха това още на врѣме и чрезъ търговското въ градътъ ни дружество и народнитъ представители, съвмѣстно съ кметството ни, но г. директора Стояновичъ ги отгъла и отхвърли, че по причина на технически условия не било възможно. Ний ще се повърнемъ обстоятелствено по тоя въпросъ, като ще изтъкнемъ належащата нужда отъ телефонно съобщение между София—Плъвенъ—Русе и Варна, а до тогава Плъвенскитъ граждани — търговци трѣбва да се интересуватъ по живо и да наложатъ тая нужда, която за да се постигне не е нужно нищо друго, освѣнъ работа и настояване гдѣто трѣбва, защото прѣзъ Плъвенъ минава телефонна жица, а Плъвенци немогутъ да се ползватъ отъ нея.

— **Началника на влагалището** при тукашната гара г-нъ Георги Досевъ се примѣства за такъвъ при Горно-орѣховската желѣзопътна гара. Г-нъ Досевъ вече служи тукъ близо три години и прѣзъ всичкото врѣме на своето служение съ своя благъ характеръ и съ примѣрното си държание спрямо гражданитъ, особено спрямо търговцитъ и спрямо всички които сж имали работа съ влагалището е заслужилъ напълно уважението на гражданитъ. За г. Досевъ никога не е имало неприязнителенъ денъ; той всѣкога е билъ въ влагалището отъ сутрѣнъ до вечеръ и винаги готовъ да услужи всѣкому, безъ падение врѣме, трудъ и енергия. Хвала и честъ на подобни чиновници. Далечъ е отъ насъ желанието да се мѣсимъ въ разпорежданията на почтаемата дирекция, но ако това е направено за угодата на

нѣкой отъ тукашнитъ голѣмци, ний просто съжеляваме гдѣто по добри примѣри служители ставатъ жертва на частнитъ капризи въпрѣки интереса на службата.

Отъ своя страна ний като изказваме най-големата си похвала на г-на Досевъ, поздравяваме Горно-орѣховчани съ единъ примѣренъ и честенъ чиновникъ.

— **Уволнение на войници.** На 5 Септемврий ще бъдатъ уволнени всички войници, на които срокътъ на службата е истекълъ. Както слунаме, щѣли да се задържатъ само тия отъ тѣхъ, чиято на които сж опредѣлени да взематъ участие въ прѣдстоящитъ маневри, които ще станатъ около Попово и Шуменъ.

— **По благоустройство на града ни.** Възъ основа на чл. 23 отъ „закона за благоустройството на населенитъ мѣста въ Княжество България“. Общината ни е прѣдписала на нѣколко гражданитъ да съборятъ зданията които тя била намѣрила за гнилобитни и грозящи опасностъ. При всичко, че повечето отъ тия здания не подпадатъ въ категорията на ония, които закона прѣдвижда да бъдатъ събаряни по гнилобитностъ и грозяща опасностъ, обаче щомъ като общината се рѣководи отъ идеята за благоустройството на града ни, ний отъ наша страна нѣма освѣнъ да я похвалимъ и насърдимъ въ това, още повече, че слѣдъ свързването на града ни съ централната ж. п. линия по край другитъ усѣхи, които той съ гитански крачки е направилъ въ относително скоро врѣме би трѣбвало да се помисли и за неговото благоустройство. Обаче, всѣко нѣщо трѣбва да си чака врѣмето.

Като се поставяли на становището, че общината, като стопанка на града би трѣбвало да се грижи както за подобряне на тоя последний въ всѣко отношение така и за охраняване не само общинскитъ интереси, но и ония на гражданитъ въ частностъ, нека ни бжде позволено да признаемъ, че въ даденъ случай, общината далечъ не е спасила интереситъ на гражданитъ, щомъ като ги е заставила да събарятъ своитъ здания сега, когато вече не остава врѣме да може да се построятъ нови, тъй че мнозина граждани било съдвоени или съ къщи ще останатъ свършени на поляната цѣла зима. Августъ вече истича, а наскоро ще настѣпн студено врѣме прѣзъ което техническитъ условия изрично забраняватъ строение на здания. Другъ бѣше въпроса, ако общината бѣ реализирала тая си мѣрка още въ началото на тая пролѣтъ, когато всѣкой щеше да има врѣме да събори вѣхтитъ си здания и да си построи ново безъ да ерѣща особенни неприятности. Ето защо погвараме да кажемъ, макаръ и съ рискъ да бждемъ обвинени въ пристрастие, че нашитъ случайни общ. управници, когато сж вземали това рѣшение сж се рѣководили изключително само отъ партизански побуждения за да отмѣстятъ на нѣкой свой противници съ събаряне на зданията имъ, а не и отъ съзнание на своитъ длъжности за охранение интереситъ на гражданитъ. Но нѣка помнятъ, че ний за всѣко това държимъ точна смѣтка и че скоро ще настане врѣме, когато ще подиримъ сръдство да се балансираме съ тѣхъ.

— **Както се научаваме** Общинския ни съвѣтъ е рѣшилъ, щото улицата която ще съединява площадъ прѣдъ казармитъ съ знаменитатъ Скобелови редути, да се именува „Булевардъ Куропаткинъ“, който по врѣме на Освободителната война бѣше началникъ щаба на Генералъ Скобеловъ. Слава Богу, ще кажемъ

ний бѣхмъ живи да дочакаме едно умно рѣшение отъ нашия общински съвѣтъ.

— **Националностъ,** съ такова название отъ скоро е започнало да излиза въ градътъ ни едно вроде списание ли да го наречемъ, какво ли не знаемъ, което си е турнало за задача „Борба противъ икономическитъ ни врагове—Еврейтъ“. Отъ което книжче ний четохмъ № 3, но право ще си кажемъ, че въ него ний не можахмъ да намѣримъ нѣщо свѣсно, а просто на просто дегинщина, която по всѣка вѣроятностъ се пуска съ нѣкоя задна мисль. Дорѣда ще се занимаемъ по на пространно съ тая дегинщина, която се издава отъ нѣкакъвъ комитетъ за да буди националнитъ ни чувства.

— **На очилатия Народенъ Пуякъ** ще явимъ, че се не боимъ ни най-малко отъ развратната му конека мутра, която е окаяла отъ развратъ, даже до такава степенъ, щото въ последно врѣме бѣ заразила и семейството си съ свѣа развратъ, донесенъ като арманганъ. Тая гадостъ се е ожесточила толкова противъ насъ, щото съ сербизлика си прилича на оня арнаутенъ, който въ сербизлика си казалъ: „Тако ми бога киеда еремъ....“ та и той е отъ тия сербизи, но въ скоро врѣме ще му наляемъ каганъ въ ушитъ, защото криво се е адрисиралъ. Ако нѣкой отъ приятелитъ ни е изгубилъ отъ неудачна търговия, то той го е изгубилъ съ достоинство и като честенъ търговецъ не е пожалилъ нищо за да се издѣлжи честно. Загубата му е въ търговия, а не като него въ развратъ, за издържане на шансонетката отъ която пренесе разврата и въ къщи си. Какво ли има, та и какво ли ще загуби тая гадостъ, когато още до 40 годишната му възраст, съ жена и 3—4 дѣца го хранити още баща му, отъ когото и той е бантирѣлъ, по не може да намѣри начинъ да се отрѣве отъ него. Каквото печели тамъ му стигатъ за подържане на потребнитъ му феи, а баща му се грижи да храни нѣго и семейството му. За изпълнение на дѣлото, когато му дойде реда, че повикаме приятелитъ му Домбазаа или Иоло Мъртвишки, защото тѣхъ намираме за най-способни, за тая работа, по-вече тѣ можаха съ едни фалшиви полномощия да чегелятъ сумата 10,185 л. отъ банката, а пъкъ когато дойде народа да се расправа за заграбното бранище, ще повикаме зацигяванитъ отъ него прѣдседателъ и прокуроръ да му помогнатъ. Ний желаемъ това очилато говѣдо да бжде по откровенъ партизанитъ и да се бори по доблестно, а не да се муши възъ кошчетата, а когато дойде да зема, той излиза най-напрѣдъ, какъвто бѣ случая съ търга за калдармитъ и той бѣ общински съвѣтникъ, а сжщеврѣмено и чл. въ тържната комисиия по тоя търгъ, а отъ друга страна и съдружникъ и издава всѣчки тайни по търга което нагледно го показва какъвъ доброжелателъ е билъ той и колко добросъвѣстно е изпълнявалъ длъжността си, като общ. съвѣтникъ.

Ако бждемъ предезвикани ний ще му раскриемъ всѣчки мързости за да го знаятъ съгражданиитъ ни, та при прѣвъ удобенъ случай да му се даде да разбере, че той е ниска и безхарактерна тваръ, прѣзирана отъ всѣкого.

— **Нашия Киркоръ пакъ се е разлютилъ.** Въ последний брой на Обществено-гешетарския органъ в. „Бдитель“ сръщаме едно ангрѣфиле, въ което се намѣва по адресъ на нѣкой наши приятели, че биле влизали въ съглашение съ нѣкакви противници по селско-общ. избори и че биле

подържали хора осждени за злоупотреби и пр. глупости, свойствени само на едно очилато и злобно въ коститъ добиче. Но полекъ Киркоръ ефенди да се не подплъзанилъ. Ей сега ще Ви кажемъ кой подържа, хора които сж злоупотребили общинска паравъ. Ще ли имашъ още и това дебелоочие да откажешъ, че нѣколко врѣме прѣди изборитъ ти и аркадаша ти Иоло се бѣхте раздрили да тичате по началническитъ и сѣдийскитъ канйи да си служите съ нечестни сръдства да заплашвате тогава и оногава, само и само да глѣдате да се прокара и избѣре любимца Ви Плъшо Илатовъ, който въ битността си кметъ на Досев. община, само въ разстояние 2—3 мѣсеца кметуване, злоупотреби 4000 лева общ. пари отъ които половината не е чудно, да не сж влѣзли въ бездѣлнитъ Ви джобове. Забравили ли сте акта на окол. началникъ? Мерзавци, имате още сурата да излизате и да обвинявате хората за работи които Вий сами вършите.

По полѣгичка, че ще се уморишъ скоро бай Киркоре, защото и дѣдо ти бѣ такъвъ мизевиринъ, но го изгориха живъ въ пуста колиба. Добръ е Господъ и за тебъ.

— **Артистически шантажъ.** На два нхти Обществений Органъ (?) в. „Бдитель“ съ единственый гешетаръ редакторъ ни задева, за че ужъ нѣкой си А. му се билъ оплакалъ, че единъ отъ редакторитъ ни, му билъ искалъ нѣкаква сума за да се не пише противъ него. За да не останемъ длъжни въ случая, съобщаваме на тая умразна и отвратителна гадостъ, че ний не сме паднали толкова ниско, като него да ходи и устроява на търговцитъ разни шпанетни по работитъ имъ, съ своя послушенъ окол. началникъ и послѣ да имъ прѣдлага или 500 л. или ще ви сасипа. Съобщахъ ли се считаема гадостъ за гдѣ се отнася това? Ами какво можешъ да ни каза за *Артистическия си шантажъ* съ г. Пиречето, за което нашия честенъ редакторъ извади *златното перо* и почна да пише съ *диамантени букви* и го хвали въ цѣла статия и то защо, защото г. Перинчето му билъ далъ 50 л. за да напише тази си статийка и да я публикува въ вѣстника си т. е. Обществено-гешетарския органъ. Тѣзи сж отъ по малкитъ шантажи, ами колко има други, които ако вземемъ да изброяваме подробно ще ни трѣбба мѣсто и врѣме, които изоставаме за подлисирика гдѣто ще се угледа тая егерва що за гешетаръ и нахалникъ е той.

— **Понеже** каменната постройка на строяния се Мавзолей въ градътъ ни, въ память на Царъ Освободителя, е почти на привършване, то строителный комитетъ отдава на търгъ направата на медната покривка на шестѣхъ малки и на цѣнтралното голѣмо кубе. Поемнитъ условия, смѣткитъ и просятъ могатъ да се видятъ всѣки денъ и часъ при дирекцията на Народната библиотека. Търгътъ е назначенъ за 26 т. м.

— **Открита Филонсера.** Прѣди нѣколко дни е била открита Филонсера зараза въ лозята на гр. Анхило и е. Меричлере (Чирпанска околия). Признаци отъ сжщата зараза сж биле констатирани и въ лозята на нѣкой села въ Бургаско. Значи, че почти цѣла България е вече заразена отъ този опостосителенъ бичъ на първобитното ни лозарство, което лозаритъ ще трѣбва съ голѣмъ трудъ и разноски да замѣнятъ съ новото лозарство.

— **Помолени сме** отъ единъ приятелъ да заимаме градския кметъ г. Тодоръ Табаковъ на Александъръ Алексиевъ, отъ гдѣ

се исплаща мѣсечната заплата. Отъ общината или отъ частната смѣтка на г. кмета, защото какъто расправа той, Алексиевъ цѣлото лѣто е прѣкаралъ на лозето на кмета и му шката въ къщи, ходи ту до лозе ту въ града за да му приваса продукти за храна и за пиение, като частенъ слуга, та си има хасъ да му се плаща отъ общината.

(Б. Р.) Това запитване го правимъ чрѣзъ вѣстника си, само за да удовлетворимъ желанието на приятеля си, макаръ че ний го увѣрихмъ положително, че на Алексиевъ се плаща отъ общината и той се числи въ общинскитъ служаци. Какво било санкимъ ще кажемъ и ний, че г. Табаковъ се е воспользовалъ отъ единъ слуга, ако е само то приятелю, ний съ шекеръ ще го хранимъ, ами какво ще кажешъ за мѣсатата, които се заграбиха и заграбватъ, ами когато въ града нѣма толкова на близо чопми т. е. има нѣма 100—200 метра една отъ друга, а г. Кмета на градски сръдства си направи чопма тѣкмо сръщо къщата на лозето си! ами още кражби и плячкосвания които станаха, та ти си се вгледалъ въ Александъръ Алексиевъ, чудимъ ти се на акъла, той нѣма да бжде заманъ съ кметъ, сега му се паднало нека си отволи челоуѣка, а че единъ денъ той самъ ще дойде да се кай за тия си постѣпки то е другъ въпроса, ще видимъ какъ ще нише единъ денъ вода отъ тая чопма, която той произволно прави на градека смѣтка. Сѣкога тѣй ще отива тѣ, когато гражданитъ не се интересуватъ въ денятъ на избора да си изберахъ хора честни и порядъчни, които да милеятъ за интереситъ на града, а се вмѣкватъ разни фалити ала Симионъ Гетовъ, който глѣда само гдѣ ще му падне нѣщо.

— **Дивизионнитъ маневри** които бѣ започнала 9 пѣша Плъвенска дивизия и които щѣха да се свършатъ на 26 т. м. съ привземанието на Плъвенъ, по причина на проливнитъ дъждове, които се изляха тѣзи дѣне по насъ, се прѣостановиха и войницитъ отъ всичкитъ части на войската, които вземаха участие въ тия маневри, се завърнаха въ грѣдътъ ни и установиха на лагера. Както слунаме манѣвритъ слѣдъ опракиането на врѣмето щѣли да се продължитъ. Задачата, която се изпълнява отъ войскитъ въ тая маневра сж прѣвземанието на гр. Плъвенъ, отъ победоноснитъ руси войски въ врѣме на Освободителната война въ 1877 год.

— **Важно за нашитъ птицевѣдци** слѣднитъ статически данни относително търговията съ яйца на Дания сж отъ значителенъ интересъ за българскитъ производители като примѣръ какво може да постигне умѣнството и постоянството.

Общото количество на яйцата, изнесени отъ Дания прѣзъ последнитъ три години е:

1901 год. е 31,700,000 дузини яйца на стойностъ 1,182,000,
1902 год. 35,883,000 дузини яйца стойностъ 1,329,000,
1903 год. 38,741,400 дузини яйца стойностъ 1,552,000.

Споредъ английската официална статистика прѣзъ 1903 г. Англия е купила отъ Дания 34,650,000 дузини яйца — или 19 1/4% отъ общото количество внесено въ Англия — на стойностъ отъ лева 1,650,000 или 25% отъ общата сума, изразходвана за покупка на яйца.

— **Движението на население** въ гр. Плъвенъ прѣзъ м. Юлий 1904 год. родени: 44

человѣка отъ които *Българи*: 17 мъжки и 18 женски. *Турци*: 1 „ и 1 женско. *Еврей*: 2 „ и 1 женско, други народности: 3 мъжки и 1 женско.

Умрели: 38 человекъ разпрѣдѣлени по болѣсти слѣдватъ така: 1) отъ болѣстѣта на нервната система 2 человекъ. 2) Отъ болѣстѣта на дихателнитѣ органи 3 человекъ. 3) Отъ болѣстѣта на пищеварителнитѣ органи 7 человекъ. 4) Отъ болѣстѣта на кръвоноснитѣ съдове 4 человекъ. 5) Отъ болѣстѣта на пикочно-половитѣ органи 1 человекъ. 6) Отъ старостъ 2 человекъ. 7) Не на време родени 2 человекъ. 8) Отъ теглопусъ 1 человекъ. 9) Отъ магарешка кашлица 2 человекъ. 10) Отъ тифусъ 2 чел. 11) Отъ охтика 6 человекъ. 12) Отъ изгоряване 2 чел. 13) Строшване на черепа 1 чел. 14) Самоубиенъ 1 чел. и 15) Отъ неизвѣстни причини 1 человекъ.

Забѣлѣжка: Тукъ сѣ показани и умрѣлитѣ отъ Округа въ Плъв. Държавна болница.

РАЗНИ

— **Консомацията на виното и алкохола въ Франция.** Прѣзъ 1903 г. е изпито въ цѣла Франция около 51 милиона хектолитра вино, тѣй щото срѣдно на всѣки единъ се пада годишно да е изпилъ около 131 литри вино. Тази консомация, въ сравнение миналитѣ години е малко. Напр. прѣзъ 1901 г. консомирано 53 милиона хектолитра, а прѣзъ 1902 год. 55 мил. хектолитри вино. Напротивъ въ консомацията на спирта се забѣлѣзва едно увеличение за 1903 год. около 1 1/2 милиона хектолитра (100°) спиртъ, когато за 1902 год. е било около единъ милион хектолитра. Въ консомацията на вино отъ плодове е станало намаление и отъ 13 милиона хектолитра прѣзъ 1902 год. е спаднала на 9 милиона хектолитра за 1903 год.

— **Износа на домашни птици.** Прѣзъ мѣсець априль отъ текущата година износа на домашни птици възлѣзва сичко на 54,864 парчета за 36,569 лева, които по отдѣлни държави се разпрѣдѣлятъ така: Австро-Унгария 27,375 парчета за 19,614 лева, Турция 8,687 парчета за 5,383 лева, Франция 17,200 парчета за 10,500 лева и други държави 1,602 парчета за 1,072 лева. За време отъ 1 януари до края на априль текущата година износа на споменатия артикулъ възлѣзѣ сичко на 171,724 парчета за 127,678 лева срѣщу 177,163 парчета за 114,303 лева прѣзъ съответния периодъ отъ миналата година.

— **Българското кисело млѣко подмладява.** Въ началото на тоя мѣсець Мечниковъ, професоръ въ Пастировий институтъ въ Парижъ, направилъ една конференция прѣдъ парижката публика върху остаряването. Въ тази си сказка Мечниковъ обвинилъ дебелото черво като едно отъ главнитѣ причини на остаряването, понеже то съдържа милиони и милиони микроби на изгниването, които произвождатъ отрова за организма и вслѣдствие на туй ние остаряваме прѣждевременно. И между другитѣ срѣдства, за да се отървемъ отъ тѣзи врѣдни микроби, Мечниковъ прѣпоръчалъ употребяването на българското кисело млѣко. Особено прѣпоръчилъ да се приготвя кисело млѣко съ единъ отъ 3-тѣ микроби, които нашия отличенъ съотечественикъ г. Стаменъ Григоровъ откри въ нашето кисело млѣко (вижъ брой 4 на „Народно Стопанство“). Този микробъ е единъ бациль, когото г. Григоровъ нарѣкалъ „*bacille bulgare*“ (български бациль). Той дава по-кисело млѣко отъ колко-

то останалитѣ два микроби, които сѣ кръстени съ името „*escreptobacille bulgare*“ и другия „*Microcoque bulgare*“. Професоръ Мечниковъ въ конференцията си казва: „... le *bacille bulgare* (български бациль) дава най-добро кисело млѣко и образува най-вече млѣчна киселина; той е откритъ отъ единъ българинъ въ лабораторията на професоръ Massol въ Женева...“

Слѣдъ тая конференция на Мечниковъ, читателя може да си прѣдстави, колко лакомо парижанитѣ ще ядатъ българското кисело млѣко.

Сп. „Н. Ст.“

Изъ живота на Крюгеръ.

Слѣдъ смъртъта на послѣдний Траневалеки прѣдседателъ на тѣй наречената още и Южно-Африканска република, покойния сега Крюгеръ, се появи изъ всевъвѣстскитѣ печатъ, чудесни анекдоти изъ неговия животъ, който много добръ изясняватъ енергията, самостоятелността, храбростта и справедливостта на тоя човѣкъ. За личния му животъ никой само не се е произнесълъ, на дори и неприятелитѣ му — Англичанитѣ, на които той остави дълбоки слѣди отъ воювания, съ благоговейство и дълбока почитъ произнасятъ името и го турятъ въ числото на великитѣ мъже.

Въ единъ отъ тѣхнитѣ вѣстници четемъ слѣдующето: „Единъ великъ човѣкъ умрѣ на 14 и Юлий 1904 год. въ Швейцария на 70 годишна възраст. Той е човѣкъ, който и достойно носеше три библейски имена като собствени: Стефанъ, Иованъ и Павелъ. Крюгеръ синъ на единъ селеникъ, покойний екепрезидентъ бѣше роденъ не въ царски палатъ, но въ единъ чифликъ въ Колесбургъ — Канската колония на 10 Октомврий 1825 година. Още не бѣ свършилъ седмогодишната си възраст, той спечели първата награда за стрѣлба на ловъ за диви животни, а на 11 годишната си възраст уби първиятъ лъвъ въ ловътъ си за лъвовете. Прѣзъ десетата си година той е билъ пастиръ — говедаръ на едно грамадно стадо волове и крави, които самъ е вардилъ и управлявалъ до натоваряването имъ по вагони за разни пратки. Прѣди да почне да употребява пушка въ стрѣлбата си той е билъ не подражаемъ стрѣлецъ съ стрѣла, за което и другаритѣ му го имали за учителъ, макаръ и много по малкъ отъ тѣхъ. На 11 години той е помагалъ да се построи първата черква въ Колесбургъ и щомъ навършилъ 12-тѣхъ години билъ повиканъ отъ баща си въ Канската колония, която бѣше сформирована подъ името „Велико Бурско население“. Павелъ Крюгеръ е билъ таквъ силенъ бързоходецъ, какъвто и не погрешимъ стрѣлецъ. Единъ денъ той наредилъ да се срѣщне съ единъ лъвъ, който му правилъ пакости на стадото и го срѣщналъ тъкмо тамъ, гдѣто го очаквалъ и съ една проста пушка му заплатилъ зарадъ пакоститѣ, другъ пакъ, бѣгайки съ коня си на галопъ, срѣщналъ единъ бизонъ — дивъ биволъ, който тичалъ срѣщу него и безъ да спре бѣгътъ си застрѣлялъ го въ челото и бизонътъ се прострѣлъ мъртъвъ.“

Палецътъ отъ лѣвата ръка на този чудесенъ Буръ билъ откъснатъ отъ ръката му чрезъ прѣсване на пушката му.

Раната се усложнила до такава степенъ — щото станало нужда за да му се отрѣже и ръката, за да се запази живота му. Докъ горѣтъ го събѣтвалъ да се атрофира ръката му за да се спаси живота му, обаче Крюгеръ се обърналъ къмъ лѣкарѣтъ съ тия думи: Значи ти искашъ да ми отнемешъ пушката! О, не, не, давамъ, или си не те слушамъ. Докъ горѣтъ разлютенъ отъ това си отишелъ съ убѣдението, че Крю-

геръ ще умрѣ. Слѣдъ заминаването на лѣкарѣтъ, храбрий Крюгеръ изважда чекияката си наострува я добръ и дълбува върхътъ на палеца си, съ таквось хладнокрѣвие, като че ли дълналъ върбона клѣчка. Раната обаче почнала да взема заплашителенъ характеръ да гноясе, но младий Павелъ Крюгеръ пакъ се не стрѣска, съ сжщата си необязаностъ отенча цѣлий палецъ и съ това се свършила работата. За чудо на домашнитѣ и околнитѣ му (а за пакостъ на Англичанитѣ Б. Р.) раната заздравява успѣшно и, ето, ти Павелъ Крюгеръ пакъ юнакъ надъ юнацитѣ Бурски.

Такива и много по чудни истории сѣ видени и чути изъ живота на покойний старецъ. Той самъ се зачудвалъ на силитѣ си по нѣкога и на бързото си ходение. Еднажъ самъ расправя за надгоняването си съ единъ слонъ.

Той расправя слѣдующето: „Никога не съмъ билъ въ такава голѣма опасностъ за живота си отъ колкото, когато се надгонвахъ съ единъ слонъ. Азъ и другарѣтъ ми Агрианъ Равенбурски бѣхми отишли на ловъ за слонове. Агрианъ вървеше слѣдъ мене и видѣхме изогдалецъ, като се показва едно стадо слонове. Веднага бутнахъ коня на галопъ да захвърля отгорѣ имъ, като неочаквахъ Агрианъ, защото коня, когото яздихъ този денъ, бѣше се особно въодушевилъ да гони лова и имаше лошиятъ навикъ да се върти на заднитѣ си крака около мене щомъ му слѣзна. Това ме накара да прибързамъ за да го успокоя, та да мога да зема спокойна и върна прѣцѣлка. Щомъ слѣзнахъ отъ коня си, единъ отъ слоновѣтъ ударилъ око на мене, безъ азъ да забѣлѣжа, и се енуствалъ изъ гѣсталъ ка срѣщу мене, въ време на слазането ми отъ коня азъ незабѣлѣзахъ, нито зачухъ, нито мислѣхъ минаваше прѣзъ умътъ ми, че ме грози опасностъ за живота ми отъ тоя слонъ. Прѣзъ туй време зачухъ че мой Агрианчо вика, та реве по мене за да се обърна и вида що става слѣдъ мене. Обърнахъ се по гласъ и що да вида: слона разяренъ иди слѣдъ мене съ такава свирепостъ, че дърветата прѣзъ които тича изъ гѣстакъ се ломятъ, трошатъ и прѣвиватъ отъ дебелиото му тежко и силно тѣло. Помъчихъ се да се кача на коня си, но слона бѣше вече съвсѣмъ близо до мене: ломящи се дръвчета, що слона прѣвиване съ хоботътъ си ме повалиха на земята и азъ неможахъ да се кача на коня си, принуденъ бѣхъ да го оставя и почнахъ да бѣгамъ самъ. Слонътъ замина коня ми и се спузна по мене, като хвърляше късове дървета скѣлъ мене по срѣдѣтвомъ хоботътъ си. Почна се надгонка междъ мене и слона, азъ го надминахъ, но страхътъ и зорѣтъ който прѣвкахъ, нѣма да се измийтъ отъ главата ми никога.“

На 14 години бѣхъ, газвахъ дедо Крюгеръ, когато единъ денъ се бѣхме отдѣлили съ сестричето си отъ лагера си и си играехме. Виезано се показа единъ леопардъ и залегна на земята да се готви да скочи вързъ мишката. Като дѣца не бѣхме въоръжени съ нищо, но азъ по навикъ ли, по внушение ли, ако щемъ, никогашъ не ходихъ безъ ножче въ джипетката си. За да се не уплаши сестра ми, азъ ѝ захрихъ лицето съ лѣвата си ръка за да не гледа що става съ мене, като си приготвихъ ножчето въ ръката си срѣщу скокътъ на леопарда. Послѣдний скокъ прѣзъ мене, но се оказа малко, едва що се учи да лови жертвитѣ си и азъ, по едно Божие промышление съ всичкитѣ си умъ завързахъ борба съ него и между това сполучихъ да му распоря корема и съ туй си избавихме живота съ сестра ми.

Търговски Музей въ гр. Плъвенъ на З. К. Мавродиевъ.

Прѣдставлява фирмитѣ:

Бр. Ив. Бояджиеви и Н. Шпетеръ отъ Будапеща.
Български Търгов. Пром. Музей отъ София.
Ил. Ф. Наумовъ отъ Одесса.

Експедицията на Конъ & Митлеръ отъ Варна и
Разсадника на г-на ГЮРО НИКОЛОВЪ отъ Ломъ.

Поръчки, Условия и справки могатъ да се направятъ прѣзъ всичко време въ музея. Ще пристигнатъ мъжки шапки и женски фасони отъ Бълг. Търгов. Промисленъ Музей.

1-2

—Цв. Касаменовъ—

ОБЯВЯВА на интересующитѣ се, че сж му пристигнали разни видове куклари: ржчни, за дрѣхи, въ видъ на чанти и др. които по здравостъ и ниски цѣни надминаватъ всички други.

ПЛЪВЕНЪ
СРѢЩУ МАВЗОЛЕЯ.

2-2

СОФИЙСКИТЪ

ПОТАЙНОСТИ

Съвремененъ оригиналенъ романъ извлеченъ изъ правитѣ на Софийския животъ.

„Софийскитѣ Потайности“, на които автора е г. Т. С. Тодоровъ, бивши началникъ на пресата, извѣстенъ публицистъ, е единъ романъ твърдъ интересенъ и увлекателенъ.

Излиза въ брошурѣ по три пхти въ недѣлята.

Всѣка брошура отъ една пѣтина печатана кола струва само 10 стотинки.

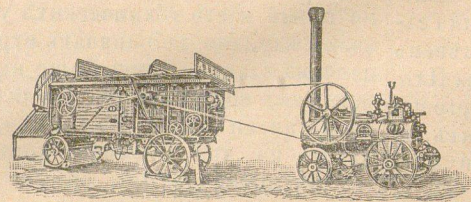
Който прочете и 5-та брошура, ще тѣрси да купува послѣдующитѣ.

Всѣчки, които въ провинцията желаятъ да се патоварятъ съ продажбата на романа, сж длъжни да се отнесатъ направо до издателя г. А. Н. Дановъ въ Свищовъ, съ когото и ще се споразумеятъ за условията и цѣната.

ЧЕТЕТЕ

„СОФИЙСКИТЪ ПОТАЙНОСТИ“. 2-2

ТЪРГОВСКИ МУЗЕЙ ВЪ ГР. ПЛЪВЕНЪ на З. К. Мавродиевъ.

Музея се прѣдствлява отъ специални търговски кантори въ Виена, Берлинъ, Одесса и е въ връзка съ най-реномиранитѣ голѣми европейски фабрики и търговски кжщи и доставлява всевъзможни артикули съ най-умѣрени цѣни. Въ Плъвенския си складъ Музея има и доставлява всичкитѣ видове и системи земледѣлчески машини и орждия като: триори, вършачки, въячки, цѣвклорезачки, кукурузотрошачки, сламорѣзачки, плугове и пр. Всичкитѣ видове земледѣлчески и градинарски съмена. Всичкитѣ видове пчеларски и млѣкарски уреди. Всичкитѣ видове пожарникарски снаряди, помпи за вода, разни видове винарски уреди и машини, прѣскачки за лозя, синь камакъ, рафия, квасниъ, ножове и ножици за облагородяване отъ КУНДЕ и СОЛИНГЕНЪ и пр. и пр. Всички артикули, които излизатъ отъ Русия като: самовари, ножове, мушамы, минерално масло, консерви, бомбони и чоколато, галоши, платна, офицерски снаряди и пр. пр. Между многото фабрики и кжщи, които музея прѣдставлява е и въ връзка съ Търговското бюро на Д. В. Казаковъ — Виена, който настанява и дава свѣдения на пжтници идящи отъ България за бани, болници, институти, фабрики и всичко що интересува търговцитѣ.

2-5

ОТЪ МУЗЕЯ.

Печатница „Надѣжда“ — Плъвенъ